

[Justitsministeren]

med den del af den sammenhæng, vi drøfter her i dag.

Jeg forstod ikke alle hr. Jens Thofts betragtninger, som jeg synes gik lidt ved siden af, hvad forslaget egentlig drejer sig om. Restancer skal under alle omstændigheder betales, også under det nuværende system. Nu er der bare tale om – jeg synes, fru Pia Gjellerup udtrykte det meget klart – logiske inddrivelsesfunktioner, som giver nogle lettelser både for publikum og for det offentlige og nogle forenklinger. Det betyder ikke, at man ikke derved skulle kunne ændre på, om restancer skal betales eller ikke betales. Det betyder heller ikke, at restancer bliver mindre gennemskuelige. Det er heller ikke noget med, at pantefogden kommer uvarslet og rykker ud, som hr. Jens Thoft ligesom antydede, med bål og brand. Der er sendt rykkere ud, der er stillet opgørelser op over, hvordan kravene er udregnet, og man kan også protestere, hvis man vil, imod disse krav. Man kan endda afvise fogden og få ham til at gå til domstolen. Jeg synes i og for sig, at den bål- og brandsnak var lidt ved siden af det, som forslaget egentlig drejer sig om.

Ungdomsydelsen er med, ikke fordi ungdomsydelsen eksisterer mere, men fordi der også her eksisterer restancer, som skal ind i systemet. Gamle poster må have den samme behandling som andre af de poster, som nu er regnet op, som skal ind under det nye system.

Jeg siger altså tak for den modtagelse, forslaget fik.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Først en kort bemærkning til justitsministeren. Jeg har altså forstået det korrekt, at det også var tanken, at der skulle udpantes for gammel gæld. Jeg vil spørge justitsministeren, om han finder det i overensstemmelse med de retsprincipper, vi normalt betjener os af, nemlig ikke at ændre på tingene med tilbagevirkende kraft. Det synes jeg i det mindste der er et element af, og det vil jeg bede ministeren om at overveje.

Så vil jeg henvende mig til skatteministeren. Ministerens vilje er jo god nok, når ministeren siger, at formålet er at forebygge, at restancer opstår. Det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Og når ministeren siger, at det, der er væsentligt, er, at vi tilskynder skatteydere til at

forskuksregistrere korrekt, er jeg fuldstændig enig med ministeren. Helt enig, 100 pct.

Når ministeren siger, at det ikke skal være billigere at låne hos skattefar end at låne i banken, er jeg helt enig. Fuldstændig, men så mangler jeg en forklaring på, at vi har en række skatteydere, der har § 59-muligheden, for det er da en kendsgerning, at hvis jeg som revisor forskuksregistrerer mig et par hundrede tusinde kroner for lavt og laver 100.000 kr. i restskat og indbetaler dem med et år og 1½ månedes forsinkelse, gør jeg det rentefrit – og de sidste 25.000 kr. får jeg yderligere 6 måneders kredit på.

Er det ikke rigtigt, at det vil være en fordel for mig, og at jeg ville være godt tosset, hvis jeg ikke benytter mig af muligheden for at forskuksregistrere mig for lavt? Er det ikke også rigtigt, at det aldrig nogen sinde er sket, i hvert fald meget sjældent – når nogle kommuner tager fat på det, bliver de underkendt af Statsskattedirektoratet – at man undersøger, hvem der har misbrugt § 59-systemet, hvem der de sidste 3 år i træk har indbetalt et eller andet beløb, lad os sige over 50.000 kr.? Man tager ikke fat i disse mennesker og siger, at nu skal de forskuksregistreres. Det gør man jo ikke. Det er helt farefrit at registrere sig for lavt, og det har vi jo masser af eksempler, i hvert fald i min branche, revisorbranchen, på at folk gør.

Jeg synes derfor, at vi skal se på ministerens vilje, og så må vi håbe, at han får evnerne undervejs.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal da kvittere for, at skatteministeren i sit svar talte meget varmt om den centrale del i hele forslaget, nemlig ændring af indregningsgrænsen fra 5.000 kr. til 10.000 kr. Det skal jeg kvittere for, og det har jeg ventet med at gøre til her bagefter, fordi jeg synes, det var så godt at have hørt skatteministerens meget varme anbefaling af forslaget.

For nu vil jeg delagtiggøre skatteministeren i – hvis han ikke har vidst det før – at Socialdemokratiet for et par år siden stillede et forslag om at regulere grænsen til 8.000 kr. Men dengang var det sandelig ikke noget, den daværende regering med deltagelse af Venstre kunne gå ind for. Man stemte imod – med en stemme fra hr. Fogh Rasmussen, der så siden er blevet skatteminister. Det er jo dejligt at se, at der er nogen, der bliver fornuftigere, som tiden går, og